

Σκέψεις για Στοχασμό

«Σήμερα υπάρχουν τρομακτικά χάσματα μεταξύ του παρελθόντος και του παρόντος. Η σπουδαιότητα αυτής της δήλωσης έγκειται στο γεγονός ότι – για πρώτη φορά στην ανθρώπινη ιστορία – η ανθρωπότητα έχει επίγνωση του χάσματος *τη στιγμή* που πραγματοποιείται. Μέχρι τώρα τα χάσματα σημειώνονταν στη διάρκεια ιστορικών αναδρομών. Σήμερα όλοι οι άνθρωποι παντού έχουν συνείδηση του γεγονότος ότι η παλιά τάξη, οι παλιές κουλτούρες και πολιτισμοί αποχωρούν γοργά και κραυγάζουν παγκόσμια για το νέο.»

Οι Ακτίνες και οι Μυήσεις, σελ. 596

«Μια ενδιαφέρουσα όψη της καλής θέλησης είναι ότι καθώς αναπτύσσεται στην ανθρώπινη συνείδηση, φέρνει πρώτα απ' όλα μια αποκάλυψη των υφιστάμενων *χασμάτων* που χαρακτηρίζουν την πολιτική, θρησκευτική, κοινωνική και οικονομική ζωή των ανθρώπων παντού. Η αποκάλυψη ενός χάσματος συνοδεύεται πάντοτε (γιατί αυτή είναι η ομορφιά του ανθρώπινου πνεύματος) από προσπάθειες πάνω σ' όλες τις δυνατές γραμμές για τη γεφύρωση ή τη θεραπεία του χάσματος. Επιβεβαιώνεται απ' τις χιλιάδες των ομάδων και οργανώσεων που εργάζονται για να τερματίσουν τα χάσματα και να κατεδαφίσουν τα εμπόδια για τις ορθές ανθρώπινες σχέσεις. Το γεγονός ότι οι προσπάθειες αυτές μπορεί να είναι λανθασμένες και άκαρπες έχει συχνά μικρότερη σημασία από το γεγονός ότι οι απόπειρες για θεραπεία, βοήθεια κι εδραίωση ορθών ανθρώπινων σχέσεων γίνονται παντού. Η σύγχρονη ψυχολογία αποτελεί μια απόδειξη, αφού ασχολείται με το πρόβλημα της ολοκλήρωσης του ανθρώπου και της θεραπείας των χασμάτων της φύσης του. Ένα από τα πρώτα πράγματα που πρέπει να γίνουν είναι να εκπαιδεύσουμε το άτομο στην αναγκαιότητα να έχει καλή θέληση όχι μόνο για τους συνανθρώπους του, αλλά και για τον εαυτό του. Η έμφαση του μεσαιωνικού Χριστιανισμού στην αδυναμία, τη φαυλότητα και την έμφυτη αμαρτία του ανθρώπινου όντος πρέπει σήμερα να εξουδετερωθεί από μια αληθινή εκτίμηση της θειότητας στην ανθρώπινη μορφή.

Δεν είναι δυνατό να απαριθμήσουμε τα χάσματα που αντιπροσωπεύουν την αποτυχία των ανθρώπων στην εδραίωση και διατήρηση καλών και ευπρεπών σχέσεων με τους συνανθρώπους τους· υπάρχουν σήμερα χάσματα μεταξύ ανθρώπου και ανθρώπου, μεταξύ ομάδας και ομάδας κι επίσης μεταξύ θρησκειών και μεταξύ εθνών. Η ορολογία που θα εκφράσει καλές σχέσεις αντί γι' αυτά υπάρχει ήδη: Ένωση, Σύνδεσμος, Συνασπισμός, Ομοσπονδία, Κοινοπολιτεία, Ορθή Κατανόηση, Καλοσύνη, Ανθρώπινη Ευημερία και πολλοί παρόμοιοι όροι· ως τώρα σημαίνουν πολύ λίγα. Κάποια μέρα όμως θα αντιπροσωπεύουν ορισμένες ουσιαστικές πραγματικότητες, αλλά η μέρα αυτή δεν είναι άμεση. Η ιδέα των ευκολότερων, ενοποιημένων και ευτυχισμένων σχέσεων είναι ωστόσο υπαρκτή στις διάνοιες πολλών χιλιάδων παντού και η ουσιαστική πραγματικότητα θα υλοποιηθεί κάποια μέρα.

Το πρώτο βήμα είναι η πλήρης αναγνώριση ότι το χάσμα υφίσταται· εδώ η καλή θέληση μπορεί να κάνει το πιο χρήσιμο και αναγκαίο έργο... Χρειάζεται η καλλιέργεια μιας πνευματικής στάσης και η αφιέρωση πάντοτε και με κάθε δυνατό τρόπο στη θέληση-για-το-καλό. Η πλειονότητα των υφιστάμενων χασμάτων αναγνωρίζεται πλέον· η καθυστέρηση έγκειται στο έργο της γεφύρωσής τους κι επίσης της ανάληψης ευθύνης.»

Οι Ακτίνες και οι Μυήσεις, σελ. 750-1

«Το έργο που επιθυμεί να δει να εκτελείται η Ιεραρχία αυτή την εποχή είναι η διάδοση της καλής θέλησης· κάθε πρόσωπο, κοινότητα κι έθνος πρέπει ν' αρχίσει με τη διάγνωση της δικής του στάσης έναντι της καλής θέλησης και κατόπιν να δώσει ένα παράδειγμα

απαλείφοντας τα χάσματα στην οικογένεια, στην επιχείρηση ή στο έθνος. Η *Καλή Θέληση* είναι μεταδοτική· όταν γίνει μια συγκεκριμένη αρχή με αγνό και ανιδιοτελές πνεύμα, η καλή θέληση θα διαπεράσει τον κόσμο και οι ορθές ανθρώπινες σχέσεις θα εδραιωθούν γοργά. Η θεραπεία των χασμάτων είναι πρακτικό ζήτημα. Το Πνεύμα της Σύνθεσης που εργάζεται δια του μεγάλου πρώτου ακτινικού Αβατάρ (του Αβατάρ της Σύνθεσης) είναι πλησιέστερα στη Γη από ποτέ πριν και η διαύγεια που θα προβάλλει στο Φως της Παρουσίας Του είναι ήδη διαθέσιμη· η τάση για ολοκλήρωση μπορεί συνεπώς να υποδαυλισθεί ευκολότερα και να επιτευχθεί μια νέα σύνθεση μεταξύ των ανθρώπων. Προτού όμως γίνει δυνατή η ολοκλήρωση και η σύνθεση, αυτή η πρώτη ακτινική ενέργεια πρέπει να εργασθεί για να καταστρέψει οτιδήποτε εμποδίζει την ολοκλήρωση και καθετί που παρακωλύει την αναγκαία σύνθεση. Τα ανθρώπινα όντα πρέπει επίσης να καταστρέψουν τις προκαταλήψεις, τις εχθρότητες και τις έμμονες ιδέες που παρεμπόδισαν τη σύνθεση, δημιούργησαν χάσματα και απέτρεψαν την ορθή κατανόηση.»

Οι Ακτίνες και οι Μυήσεις, σελ. 751-2

«Ο βασικός τόνος της καλής υγείας είναι *μερισμός* ή *διανομή*, όπως ακριβώς είναι ο βασικός τόνος για τη γενική ευημερία της ανθρωπότητας. Τα οικονομικά δεινά του ανθρώπινου γένους αντιστοιχούν στενά με την ασθένεια στο άτομο. Υπάρχει έλλειψη ελεύθερης ροής των αναγκών για τη ζωή προς τα σημεία διανομής· αυτά τα σημεία διανομής είναι αδρανή· η κατεύθυνση της διανομής είναι ελαττωματική και *μόνο με μια συνετή και παγκόσμια σύλληψη της αρχής του μερισμού της Νέας Εποχής τα ανθρώπινα δεινά θα θεραπευτούν...*»

Εσωτερική Θεραπευτική, σελ. 550

«Η αρχή του Μερισμού που πρέπει να κυβερνά τις οικονομικές σχέσεις στο μέλλον, είναι μια ψυχική ποιότητα ή ενέργεια....»

Μαθητρία στην Νέα Εποχή I, σελ. 40

«Έχει ενδιαφέρον να σημειώσετε ότι ο κύκλος που εγκαινιάζεται τώρα στον κόσμο είναι εκείνος της “Ανάπτυξης δια του Μερισμού” κι ότι η προχωρημένη ανθρωπότητα μπορεί πλέον να συμμερισθεί το έργο, την υπευθυνότητα και την εκπαιδευμένη ολιγολογία της Ιεραρχίας, ενώ παράλληλα και ταυτόχρονα μ’ αυτό η μάζα των ανθρώπων μαθαίνει τα μαθήματα του οικονομικού μερισμού· και σ’ αυτό, αδελφοί μου, βρίσκεται η μοναδική ελπίδα του κόσμου.»

Μαθητρία στην Νέα Εποχή II, σελ. 316-17

«Το χρήμα έχει εκτραπεί σε εντελώς υλικούς σκοπούς, ακόμη και στους φιλανθρωπικούς του στόχους. Η πιο πνευματική χρήση που μπορεί να βρεθεί τώρα στον κόσμο είναι η εφαρμογή του χρήματος για σκοπούς εκπαίδευσης. Όταν απομακρυνθεί από τη δόμηση της μορφικής πλευράς και την αποκλειστική παραγωγή της υλικής ευημερίας της ανθρωπότητας και εκτραπεί από τους τωρινούς αγωγούς του σε αληθινά πνευματικές βάσεις θα γίνει πολύ καλό, οι φιλανθρωπικοί και εκπαιδευτικοί στόχοι δε θα δυσπραγούν και θα έχει γίνει ένα βήμα προς τα εμπρός. Η ώρα δεν ήρθε ακόμη, αλλά η πνευματοποίηση του χρήματος και η συγκέντρωσή του σε ποσότητες για το έργο των Μεγάλων Όντων, των Μαθητών του Χριστού, είναι τμήμα μιας πολύ αναγκαίας παγκόσμιας υπηρεσίας και μπορεί να κάνει τώρα μια ικανοποιητική έναρξη· αλλά πρέπει να προωθηθεί με πνευματική διορατικότητα, ορθή τεχνική και αληθινή κατανόηση. Η αγνότητα του κινήτρου και η ανιδιοτέλεια θεωρούνται δεδομένα.»

Η Εξωτερίκευση της Ιεραρχίας, σελ. 61

«Το πρόβλημα του χρήματος πρέπει να αντιμετωπισθεί· το πρόβλημα της διανομής του πλούτου – φυσικού ή ανθρώπινου – χρειάζεται προσεκτικό χειρισμό κι ένα συμβιβασμό

ανάμεσα σ' εκείνα τα έθνη που κατέχουν απεριόριστες πηγές και σ' εκείνα που έχουν λίγα ή τίποτε· το πρόβλημα των ποικίλων μορφών εθνικής διακυβέρνησης πρέπει ν' αντιμετωπισθεί με θάρρος και διορατικότητα· η αποκατάσταση – ψυχολογική, πνευματική και φυσική – της ανθρωπότητας πρέπει ν' αποτελεί κύρια ευθύνη.»

Η Εξωτερίκευση της Ιεραρχίας, σελ. 193

«Η νέα εποχή της απλότητας πρέπει να έρθει. Η νέα παγκόσμια τάξη θα εγκαινιάσει την απλούστερη αυτή ζωή που θα βασίζεται στην επαρκή τροφή, στην ορθή σκέψη, στη δημιουργική δραστηριότητα και στην ευτυχία. Αυτά τα ουσιώδη μπορούν να γίνουν δυνατά μόνο κάτω από ορθό οικονομικό διακανονισμό. Αυτή η απλοποίηση και η συνετή διανομή των πόρων του κόσμου πρέπει να αγκαλιάσει τον ανώτερο και τον κατώτερο, τον πλούσιο και το φτωχό.»

Η Εξωτερίκευση της Ιεραρχίας, σελ. 198

«Να θυμάστε ότι το χρήμα είναι συμπύκνωση της αγαπητικής, ζώσας ενέργειας της θειότητας κι ότι όσο μεγαλύτερη είναι η αντίληψη και η έκφραση της αγάπης, τόσο πιο ελεύθερη θα είναι η εισροή εκείνου που χρειάζεται για να προωθηθεί το έργο.»

Η Εξωτερίκευση της Ιεραρχίας, σελ. 335

«... ο ανιδιοτελής μερισμός και η συνεργατική κατανόηση όλων των ανθρώπων καλής θέλησης παντού μπορούν να ανοικοδομήσουν ένα νέο κόσμο, να φέρουν σε ύπαρξη μια πιο όμορφη ζωή και να αποκαταστήσουν εκείνο που η ίδια η ανθρωπότητα κατέστρεψε. Τα καλύτερα μένουν να γίνουν ακόμη. Μπορούμε να επαναπαυόμαστε στην αντίληψη ότι η ιστορία της ανθρωπίνης φυλής ήταν μια σταθερή κίνηση προς τα εμπρός ανά τους αιώνες και προς το φως.»

Η Εξωτερίκευση της Ιεραρχίας, σελ. 387

«Αυτή η Αρχή του Μερισμού, παρότι είναι ακόμη διαχωρισμένη απ' τις επίσημες διατάξεις, βρίσκεται υπό εξέταση και κάποια μέρα θα είναι ο διέπων παράγοντας της οικονομικής ζωής του κόσμου, που θα ρυθμίζεται και θα ελέγχεται από εκείνους τους ανθρώπους που είναι άγρυπνοι στην ανθρωπινή ανάγκη πάνω στο φυσικό πεδίο.»

Οι Ακτίνες και οι Μυήσεις, σελ. 613

«Αυτός ο μερισμός που αρχίζει στο φυσικό πεδίο, θ' αποδειχθεί ότι αληθεύει εξίσου για όλες τις ανθρωπίνες σχέσεις κι αυτό θα είναι το μεγάλο δώρο της Υδροχοϊκής Εποχής στην ανθρωπότητα.»

Η Επανεμφάνιση του Χριστού, σελ. 80

«Κάποια μέρα οι αρχές της συνεργασίας και του μερισμού θ' αντικαταστήσουν εκείνες της κτητικής απληστίας και του ανταγωνισμού. Είναι το αναπόφευκτο επόμενο βήμα της ανθρωπότητας – το βήμα για το οποίο προετοίμασε το ανθρωπινό γένος ολόκληρη η εξελικτική διαδικασία.»

Τα Προβλήματα της Ανθρωπότητας, σελ. 13

«Το παγκόσμιο οικονομικό συμβούλιο (ή οποιοδήποτε σώμα αναλάβει τη διαχείριση των πόρων του πλανήτη) *πρέπει* να μένει ανεπηρέαστο από τις πολιτικές σκευωρίες και τις καπιταλιστικές μηχανορραφίες· *πρέπει* να θέσει τους παγκόσμιους πόρους στη διάθεση της ανθρωπότητας. Είναι ένα μακροχρόνιο έργο που θα γίνει εφικτό όταν εκτιμηθούν καλύτερα οι ανάγκες του κόσμου. Μια φωτισμένη κοινή γνώμη θα συντελέσει θετικά στην εφαρμογή και την υλοποίηση των αποφάσεων του οικονομικού αυτού οργάνου. Αντί για την πλεονεξία και τον ανταγωνισμό *πρέπει* να τονιστεί ο μερισμός και η συνεργασία.»

Τα Προβλήματα της Ανθρωπότητας, σελ. 177

«Με την αναγέννηση του χρήματος και τη μεταβολή της στάσης του ανθρώπου γι' αυτό θα επέλθει τελικά η παγκόσμια αποδέσμευση.»

Μαθητεία στην Νέα Εποχή Ι, σελ. 272

«Η παγκόσμια ειρήνη δεν είναι κάτι που μπορεί να υλοποιηθεί απλώς από πολιτικούς που υπογράφουν συνθήκες ή από επιχειρηματίες που δημιουργούν οικονομική συνεργασία. Η αληθινή και μόνιμη ειρήνη θα πραγματοποιηθεί μόνο με τη δημιουργία δεσμών εμπιστοσύνης μεταξύ των ανθρώπων στο βαθύτερο επίπεδο, στα βάθη της ζωής τους».

Νταϊσάκου Ικέντα (Daisaku Ikeda)

"Υπάρχει μια θεωρία που λέει ότι η ζωή βασίζεται σε έναν ανταγωνισμό και στον αγώνα και την πάλη της επιβίωσης, και είναι ενδιαφέρον, γιατί όταν κοιτάς τον μορφοκλασματικό (fractal) χαρακτήρα της εξέλιξης, είναι εντελώς διαφορετικό. Βασίζεται στη συνεργασία μεταξύ των στοιχείων στη γεωμετρία και όχι στον ανταγωνισμό.»

Μπρους Λίπτον (Bruce Lipton)

«Αν και η δύναμη μπορεί να προστατεύσει σε έκτακτη ανάγκη, μόνον η δικαιοσύνη, η επιείκεια, η προσεκτική σκέψη και η συνεργασία μπορούν τελικά να οδηγήσουν τους ανθρώπους στην αυγή της αιώνιας ειρήνης».

Ντουάιτ Αϊζενχάουερ (Dwight D. Eisenhower)

«Οι απαιτήσεις για την εξέλιξή μας έχουν αλλάξει. Η επιβίωση δεν επαρκεί πλέον. Η εξέλιξή μας απαιτεί τώρα να αναπτυχθούμε πνευματικά - να συνειδητοποιήσουμε συναισθηματικά και να κάνουμε υπεύθυνες επιλογές. Απαιτεί να εναρμονίσουμε τον εαυτό μας με τις αξίες της ψυχής - αρμονία, συνεργασία, μερισμό και ευλάβεια για τη ζωή».

Γκάρι Ζούκαβ (Gary Zukav)

«Οι εταιρείες που είναι πρόθυμες να μοιραστούν, να παρακρατήσουν, προκειμένου να προωθήσουν την ανάπτυξη της εταιρείας, πρόθυμες να προσπαθήσουν να αποκτήσουν μια καλύτερη ατμόσφαιρα μέσα από μια επίδειξη δημοκρατικών αρχών, δικαιοσύνης και συνεργασίας, και ένα καλύτερο προϊόν, αυτές θα κερδίσουν στο τέλος.»

Ε. Ο. Γουίλσον (E. O. Wilson)

«Πρέπει να ασχοληθούμε με το πού είμαστε. Πρέπει να δημιουργήσουμε συνεταιρισμούς, πρέπει να δημιουργήσουμε εκούσιες κοινότητες, πρέπει να εργαστούμε για τοπική συνεργασία εκεί όπου είμαστε».

Τζέρι Μπράουν (Jerry Brown)

«Η συμφωνία του Παρισιού για το κλίμα μπορεί να είναι προάγγελος του πνεύματος και της νοοτροπίας που απαιτούνται για τη διατήρηση της πραγματικής παγκόσμιας συνεργασίας».

Τζόζεφ Στίγκλιτς (Joseph Stiglitz)